

[Mimi Jakobsen]

forgylde nogen. Vi retter simpelt hen op på de besparelser, der er foretaget af fru Kirsten Lees egen regering.

Det samme gælder AIDS-puljen og fordelingen heraf. Jamen der var jo skåret et par millioner i AIDS-puljen, og det er derfor, vi har et ændringsforslag i dag om, at vi retter den op med 2 mio. kr., plus at de organisationer, der får støtte, får nogenlunde de beløb, de har fået før.

Med hensyn til ændringsforslaget om syge børn kan det da være fuldstændig rigtigt, at man for 25 mio. kr. ikke får noget, hvis det er røde hunde og skarlagensfeber, det drejer sig om. Men det er slet ikke det, der er tale om i det forslag. De 25 mio. kr., der står på finansloven nu, er til hjælp til forældre med alvorligt syge børn. Og det er ikke børn med skarlagensfeber eller røde hunde, men alvorligt syge og handicappede børn. Derfor har det selvfølgelig en mening, uanset at vi fik den anden fortrinlige ordning, som jeg godt husker, igennem for et år siden.

Med hensyn til FN-flygtninge mener jeg også, det er en total misforståelse, hvad fru Kirsten Lee sagde. Men det ved jeg at hr. Kofod-Svendsen vil beskæftige sig med, så det skal jeg overlade til ham.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Det var en barsk oplevelse at høre fru Kirsten Lee under finanslovdebatten sidste år. Men det er ikke lettere i år.

Jeg vil gerne spørge fru Kirsten Lee: Er det virkelig hendes opfattelse, at nu er tiden inde til at skære ned på oplysningsindsatsen, når det drejer sig om AIDS? Er det ikke sådan, at en hvilken som helst specialist på det område anbefaler, at vi opretholder indsatsen? Og er det ikke også rigtigt, at hvis 1 mio. kr. anvendt på oplysning redder bare ét menneske fra at få AIDS, så er pengene tjent hjem i formindskede sundhedsudgifter?

Jeg forstår simpelt hen ikke, at Det Radikale Venstre kan have den opfattelse, at nu er tiden inde til at skære ned på den indsats.

Og så vil jeg gerne spørge fru Kirsten Lee, der siger, at nu vil Socialdemokratiet købe aflad for den stramme flygtningepolitik, vi har lagt ryg til: Er det ikke en regering med nøjagtig den samme justitsminister, fru Kirsten Lees parti er medlem af?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg sad såmænd og ventede på, om der i fru Kirsten Lees indlæg var noget om de perspektiver, hun så i de aftaler, der er lavet om ændringsforslagene. Det hørte jeg ikke så meget om. Jeg ved ikke, om man tør tage det som udtryk for, at fru Kirsten Lee ikke kan se nogen perspektiver i dem.

Jeg fæstede mig selvfølgelig også ved det lidt, fru Kirsten Lee sagde om formueskatten og Det Radikale Venstres glæde ved at være kommet igennem med sine synspunkter.

Nu har jeg tidligere fået Det Radikale Venstres synspunkter forklaret og læst dem på den måde, at man syntes, der var noget med formueskatten, der var mindre hensigtsmæssigt. Man skulle i stedet for forhøje arveafgifter og andre ting, så de grupper, der i dag betaler formueskat, kom til at betale deres rimelige del til fællesskabet.

Har Det Radikale Venstre gjort noget for at få ændringsforslag af den art ind i sammenhængen her? Er der gjort noget som helst for at håndhæve en helhed i den radikale tankegang, som den tidligere har været fremlagt? Eller er det simpelt hen nu blevet radikal politik, radikal omfordelingspolitik, at man skal lave formueskatteløstelser – og så skal man finansiere dem ved dyrere medicin og lavere bistandshjælp – sammen med Fremskridtspartiet?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg kan helt tilslutte mig fru Mimi Jakobsens udtalelser om, at fru Kirsten Lee ikke har sat sig ordentligt ind i oppositionens ændringsforslag. Det gør det selvfølgelig også meget nemmere at kalde dem overbudspolitik. Jeg kunne godt tænke mig snart at få belyst noget mere, hvad det er, fru Kirsten Lee egentlig mener med det.

Er det det at ville bekæmpe arbejdsløsheden, at ville nedbringe arbejdsløsheden, der er overbudspolitik? Vi synes det ikke.

Jeg har svært ved at finde eksempler på overbudspolitik. Måske er det vore forslag på militærområdet. Måske er det det, at vi foreslår en procentvis besparelse på militæret, der er overbudspolitik. Det var det ganske vist ikke sidste år, for da foreslog De Radikale også en procentvis besparelse. Men måske er det det, der